

Júlia

Világszerte Nr. 1

Maisey Yates

Sophie elrablása

Minden jog fenntartva. Jelen kiadvány bármely részét tilos a kiadó írásos engedélye nélkül módosítani, sokszorosítani, bármilyen elektronikus vagy gépi formában és egyéb módon közzétenni vagy terjeszteni, beleértve a fénymásolást, felvételkészítést és mindenfajta információátvitelt vagy -visszakereső rendszert; kivételt képez a kritikus, aki kritikájában rövid szakaszokat idézhet belőle. Ez a kiadvány a Harlequin Books S.A.-val létrejött megállapodás nyomán jelenik meg. Jelen mű kitalált történet. A nevek, személyek, helyszínek és események a szerző képzeletének termékei, vagy fiktív módon alkalmazza őket. Bármely hasonlóság élő vagy halott személlyel, üzlettel, vállalattal, eseménnyel vagy helyszínnel teljes mértékben a véletlen műve, és nem a szerző szándékát tükrözi.

§ All rights reserved. Without limiting the generality of the foregoing reservation of rights, no part of this publication may be modified, reproduced, transmitted or communicated in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopy, recording or any information storage and retrieval system, without the written permission of the publisher, except for a reviewer, who may quote brief passages in a review. This edition is published by arrangement with Harlequin Books S.A. This is a work of fiction. Names, characters, places and incidents are either the product of the author's imagination or are used fictitiously, and any resemblance to actual persons, living or dead, businesses, companies, events or locales is entirely coincidental and not intended by the author.

©Harlequin Books S. A., 2014 – Harlequin Magyarország Kft., 2016

A JÚLIA 609. eredeti címe: *Sheikh's Desert Duty* (Harlequin Mills & Boon, Modern Romance)
• *Magyarra fordította:* Várnai Péter

Nyomtatásban megjelent: a JÚLIA 609. számában, 2016
Átdolgozott kiadás

ISBN 978-963-407-370-3

• *Kép:* iStockphoto

A HARLEQUIN® és™ a Harlequin Enterprises Limited vagy a konszern leányvállalatai tulajdonában álló védjegy, amelyet mások licencia alapján használnak.

Magyarországon kiadja a Harlequin Magyarország Kft., 2016

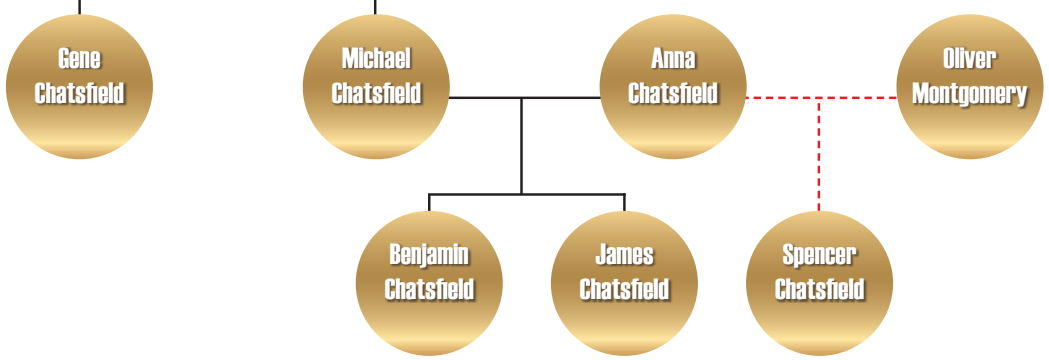
- *A kiadó és a szerkesztőség címe:* 1122 Budapest, Városmajor u. 11.
- *Felelős kiadó:* dr. Bayer József
- *Főszerkesztő:* Vaskó Beatrix
- *Telefon:* +36-1-488-5569; *e-mail cím:* harlequin@eharlequin.hu

Kiadónk újdonságairól, a megrendelési lehetőségekről honlapunkon is tájékozódhat:
www.harlequin.hu

Az e-book formátumot előállította:

BOOK&walk

www.bookandwalk.hu

———— Házasság és az abból született gyerek - - - - - Házasságon kívüli kapcsolat és az abból született gyerek

1. FEJEZET

Zayn al-Ahmar sejk életében sok minden volt, amit utólag már mélységesen bánt. Események, amelyek éjszakánként olyan erővel rohanták meg, hogy a lélegzete is elállt. Megpróbáltatások, amelyek nappal is tovább üldözték, minden cselekedetére kihatottak, és örökösen arra emlékeztették, miért is hagyta maga mögött régi énjét, s lett alapvetően más emberré.

Bármilyen nyomasztóak voltak is azonban az emlékei, e percben csak egyvalamit bánt. Éspedig azt, hogy nem fonhatja az ujjait James Chatsfield átkozott nyakára egészen addig, amíg ez a gazember ki nem leheli a lelkét – ezen a sötét utcán, a saját családi szállodája mögött.

Zayn nem tette meg, amit pedig nagyon szeretett volna, hanem erőnek erejével uralkodott magán. Komor ábrázattal megmarkolta James Chatsfield zakójának a hajtókáját, és brutális erővel a kőfalnak lökte a pasast. Kétségtelenül goromba eljárás volt, de messze nem elég ahhoz, hogy Zayn jobban érezze magát tőle.

– Attól tartok, még csak nem is sejtem, mi borította ki ennyire, al-Ahmar – morogta James.

A magabiztos szépfiú hányavetisége felforraltta Zayn dühét. A fickó szemében ráadásul még gúnyos mosoly is megjelent, amelyet ő nagyon is jól ismert. Olyan érzése volt, mintha tükörbe nézne, amelyben a saját múltját látja.

Ez a senkiházi ráadásul megbocsáthatatlan dolgot követett el, és ő nem kedvelte a kisdéd játékokat. Különösen nem egy sötét utcán, szem- és fültanúk nélkül.

– Szerintem meg nagyon is tudja, miről van szó – mondta.

Tizenhat éve küzd már azért, hogy megvédje a családját, a saját jó hírét és a hazája tekintélyét. És most az a veszély fenyeget, hogy ez a szemét mindent tönkretesz. Fenyegetést jelent Surhaadira, a lakóira és mindenre, amit ő az új életében elért.

– Csak azt ne mondja, hogy a húgáról van szó! – felelte James.

Zaynban gyilkos düh lobbant fel, és Chatsfield tarkója a következő pillanatban közeli ismeretségbe került a téglafallal. Cseppet sem szelíden.

– Ki másról lenne? Maga meggyalázta őt, és vele együtt engem, a teljes uralkodói családot és a népünket is!

Szorult helyzete dacára James halvány jelét sem mutatta félelemnek. Nem tört meg, csak arcátlanul felvonta a szemöldökét és gúnyos mosolyra húzta a száját.

– Súlyos teher ez egy törékeny női testnek. Nem tudtam, hogy egy egész nemzet becsülete múlik a húga ártatlanságán.

Zayn szorítása erősebb lett.

– Egy olyan férfinak, mint maga, akiben a becsületnek halvány szikrája sincs meg, nincs joga arra, hogy szájára vegye ezt a szót – szúrta az összeszorított fogai között.

– Én legalább nem tekintem tulajdonomnak a nőket – hangzott a halálosan nyugodt válasz.

És ez igaz is volt. James Chatsfield egyetlen nőt sem tekintett a tulajdonának. Miután sikerült ágyba vinnie a kiszemeltjét, már el is felejtette. Számára a nők csupán próbababák voltak, amelyeket kedvére öltöztethet és vetköztethet, amíg rájuk nem un, és a sarokba nem hajítja őket.

Vagy megbecstelenítve sorsukra hagyja, mint az ő hűgát is. Ráadásul egy gyermekkel a szíve alatt! Ezt azonban, ha Zaynon múlik, James Chatsfield soha nem fogja megtudni. Eljátszotta rá a jogát, ahogyan arra is, hogy még egyszer Leilához érhessen, vagy akár csak láthassa.

– Talán úgy van, ahogy mondja, Chatsfield. Az is tény azonban, hogy maga rosszul bánt valakivel, aki hozzám tartozik. Családom minden tagja a személyes védelmem alatt áll. Örülhet, hogy nem az én hazámban él. Ott ugyanis leszámolnék magával azért, amit tett.

James egyetlen, meglepő erőről tanúskodó rántással kiszabadította magát. Zaynnak magában meg kellett állapítania, hogy több van ebben a felszínes aranyifjúban, mint amennyit ő feltételezett.

– Bibliai értelemben ezt pozitív tulajdonságnak értékelem, al-Ahmar. – James gondosan megigazította magán méret után készült zakóját, és úgy tett, mintha a hajtókájáról egy porszemet

kellene lesöpörnie. – Őszinte sajnálatomra azonban sem időm, sem kedvem nincs ahhoz, hogy belemenjek ebbe a „szemet szemért, fogat fogért” játékba.

Zayn legszívesebben az öklével törölte volna le Chatsfield képéről a fölényes mosolyt. Nem akarta azonban megkockáztatni, hogy gyanút ébresszen benne. Jamesnek még csak gondolnia sem szabad arra, hogy az ő dühe és gyűlölete mögött több van annál, mint hogy egy gazember elcsábította a hűgát.

– A sajtónak egy szót sem szól a Leilával folytatott szerencsétlen kapcsolatáról, megértette? – mennydörögte fenyegetően.

– Miért tennék ilyen badarságot? – kérdezett vissza James.

– A hűgom a maga számára csak egy hódítás volt a sok közül, ettől azonban még tény, hogy ő hercegnő. A nyavalyás firkászok lecsapnának a hírre, és címlapsztorit csinálnának belőle.

– Most már valóban meg kell sértődnöm, al-Ahmar – mondta James. – A hazámban ugyanis én is az arisztokráciához tartozom. Így aztán ahhoz, hogy vezető hír legyen egy botrányomból, nem szorulok a hűga segítségére.

– Óva intem, Chatsfield... – Zayn hangja most vészjóslóan halk volt, de acélkemény is. – Egyetlen rossz szó is a fejébe kerül. És ezt nem képletesen értem.

James gúnyos mosolyának nyoma veszett. Vonzó arca egyszeriben olyan lett, mintha gránitból faragták volna ki.

– Ó, efelől szemernyi kétségem sincs – felelte.

Még egyszer megigazította a zakóját, aztán megfordult, és eltűnt a szálloda irányában. Zayn ott maradt a sötét kis utcán, és hangosan szitkozódott. Gyűlölte a tehetetlenség érzését. Arra emlékeztette, hogy egyszer már kudarcot vallott, amikor a másik hűgát kellett volna megvédenie.

Eleredt az eső. Az egész utcában csak egyetlen lámpa adott némi sárgás fényt. Zayn fejében egymást kergették a gondolatok, pulzusa felszökött. Ha ebből a történetből bármit is megneszel valaki, az istenverte firkászok úgy vetik majd rá magukat, mint kutyák a velős csontra. Neki pedig halvány sejtelve sincs, hogyan akarja kezelni Leila a terhességét és a királyi családok minden eseményére kíváncsi nyilvánosságát. A tetejébe pedig még az ő közelgő esküvője miatti felhajtás is felkorbácsolja az érdeklődést.

Leila már az állapota miatt is éppen eléggé sebezhető. Arra végképp nincs szüksége, hogy még több nyomás nehezedjen rá. Mindent el fogok követni, hogy még egyszer ne tegyem ki a családomat nyilvános bírálatnak, gondolta Zayn. Szentül eltökélte, hogy bármi áron megvédi az övét.

Háta mögül egyszer csak csattanást hallott, és megfordult. Hunyorogva próbált megküzdeni a sötétséggel, és megint elkáromkodta magát. Az a fémkuka, amely még mindig ott gurul a halvány fénycsóvában, magától semmiképpen sem borulhatott fel. Nem vagyok egyedül ebben az utcácskában, gondolta.

Ez pedig azt jelenti, hogy a James Chatsfielddel folytatott kényes beszélgetésének legalább egy fültanúja volt, de akár több is lehetett. És ebbe ő nem törődhet bele csak úgy. Tehetetlenségérzetét forró adrenalinlöket söpörte el, ereiben izzó lávaként áramlott a vér. Félelem nem volt benne, csakis éberség, ideges energia és öröm, hogy talált egy szelepet, amelyen át kieresztheti nagy nehezen kordában tartott dühét. Minden izma megfeszült, és egyszeriben támadásra kész ragadozóvá változott.

Megint csörömpölést hallott, aztán ijedt kis sikkantást. Villámgyorsan ott termett, ahonnan a hangok jöttek, és lecsapott. Sűrű hajba markolt bele, és erős ellenállást érzett. Egy újabb, sokkal hangosabb kiáltás meghökkentette, és a sötétből a fényre rángatta zsákmányát.

– Ki maga, és mit keres itt? – kérdezte nyersen.

– Au!

– Meg se próbálkozzon azzal a kifogással, hogy megsérült!

A tetten ért kémnő az utcai lámpa halvány fényében egészen másnak bizonyult, mint amilyennek ő várta. Elképedten méregette a karcsú szőkeséget, akinek kócos, mézszínű hajzuhatagába az előbb belemarkolt. Csillogó, flitteres ruhát viselt, és kimondottan dacos képet vágott.

– Nagyon is meg vagyok sértve – ellenkezett.

Zayn karba fonta a kezét.

– Ha valóban ennyire érzékeny, nem kellene sötét mellékutcákon kóborolnia, hölgyem – tanácsolta. – Ez ugyanis meglehetősen veszélyes vállalkozás.

– Nekem is kezd olybá tűnni – dünnyögte a fiatal nő, és megpróbálta kiköszörülni a megjelenésén esett csorbát.

– Mit keres itt? – kérdezte Zayn gyanakvóan.

– Kijöttem James Chatsfield után.

A szőkeség kihúzta magát, és öntudatos mozdulattal hátradobta hosszú haját. Fürtjei olvasztott aranyként csillogtak a lámpa fényében.

Válasza hihetőnek tűnt. A kicsike tökéletesen illett Chatsfield zsánerébe. Vagy máris a szeretője, vagy abban reménykedik, hogy az lehet, ha tőkét kovácsol abból, amit az előbb kihallgatott. Ez kész katasztrófa! Chatsfield esélye a bosszúra egy számító kis cafka kezében van, gondolta Zayn.

– Értem. És mennyit hallott a beszélgetésünkből?

A nő szeme alig észrevehetően elkerekedett, és éber lett a tekintete.

– Semmit, ami érdekelt volna. Hogy őszinte legyek, kis híján elaludtam, annyira untam magukat.

– Szép próbálkozás.

Zayn türelme a végéhez közeledett. Azok után, amiken már keresztül kellett mennie, cseppet sem volt ínyére, hogy a zuhogó esőben a családját érintő újabb fenyegetéssel kell szembenéznie. Semmiképpen sem fogja megengedni ennek a szőke szirénnek, hogy keresztbe tegyen neki.

– Nos, hogy őszinte legyek, az Ingyenélélem Mozgalom aktivistája vagyok – rukkolt elő a szőkeség egy meglepő állítással. – Célunk, hogy megakadályozzuk az értékes élelmiszerek szemétté kerülését. Maga el sem tudja képzelni, mennyi ingyencfalat landol ennek a luxushotelnek a szeméttárolójában. Az előbb éppen libamáj akadt a kezembe, amely még egészen...

– Egy perce sincs, hogy azt állította, James Chatsfieldet követte.

Zayn hangja olyan nyers volt, hogy a fiatal nő összeresztett. De csak egy pillanatra.

– Arra gondoltam, Chatsfield talán azt akarja megtudni, hová lett a libamáj.

Zaynnál most már végképp betelt a pohár. Erősen megmarkolta a szőkeség karját, és akkor sem engedte el, amikor az megpróbálta kiszabadítani magát.

– Idekint túlságosan hideg van, és szörnyen barátságtalan az idő – mondta fojtott hangon. – Mi lenne, ha a kocsimban folytatnánk a társalgást?

– Máskor nagyon szívesen, de most sajnos nem lehet.

– És miért nem?

– Mert elvből nem szállok be idegen férfiak kocsijába.

– Azok után, amiket épp kihallgatott, aligha vagyunk idegennek tekinthetők, nem gondolja? – kérdezte Zayn gúnyosan, és magával húzta a nőt.

Micsoda képtelen helyzet! A másodperc töredékéig ő is kételkedett a saját épelméjűségében, és azt találgatta, mi a fenének csinálja ezt. Aztán azonban megjelent előtte Leila sápadt, feszült arca, amilyen akkor volt, amikor bevallotta neki, hogy megtévedt. Zayn most már tudta, pontosan azt teszi, ami helyes. Védi a családját. Itt nincs helye aggályoskodásnak vagy büntudatnak.

– Bocs, de most már valóban mennem kell – tett még egy kísérletet a szőkeség arra, hogy kiszabaduljon a kutyaszorítóból. – A biciklim parkolási ideje rég lejárt. Lehet, hogy már át is vágták a láncát...

– Veszek magának új biciklit.

– Kedves ajánlat, de különlegesen mély érzések fűznek ehhez a mostanihoz.

Zayn lecövekelt, és komor pillantást vetett a nőre.

– Azt akarja bemesélni nekem, hogy ebben az időben és ilyen ruhában biciklivel jött ide?

A szirén büszkén előreszegezte az állát.

– Nem mindenki születik ezüstkanállal a szájában.

– Valóban nem. A maga figyelmét azonban nyilván nem kerülte el az a bizonyos kanál James Chatsfield gőgös szájában.

– Mit akar ezzel mondani?

Zayn ingerülten csettintett a nyelvével, aztán várakozó limuzinjához terelte a kicsikét, és feltépte a kocsiját.

- Jobb lesz, ha most beszáll ide, mielőtt még végképp elfogy a türelmem.
- Eszemben sincs!

Másodpercekig csak méregették egymást. A férfi tekintete perzselő volt, a lányé dacos és védekező.

– Hibát követtem el – dünnyögte végül Zayn mézesmázosan. – Úgy látom, az elnéző hangom megtévesztette magát, kisasszony. Ez nem kérdés vagy felszólítás volt, hanem parancs.

Ennek azonnal nyomatékosítást is adott úgy, hogy rövid úton lenyomta a puha bőrülésre a makacs ismeretlent. Közben váratlanul kapcsolatba került nőies idomaival. És mivel már rég volt, amikor utoljára ilyen közel volt egy nőhöz, szívdobbanásnyi ideig készségesen átadta magát a bódító érzésnek, ahelyett hogy sietve elhúzódnak volna.

- Maga meg... mit művel? – sziszegte a szőkeség.

Már megint megpróbált kiszabadulni, és kísérletezése közben kerek fenéke még jobban Zayn ágaskodó férfiasságához nyomódott. Most komolyan, mit művelek én itt? – kérdezte magát a férfi gondolatban, ám ahhoz nem volt ereje, hogy felhagyjon az érzéki hadművelettel.

Kérdését nehéz volt megfelelnie, mert ritkán volt része ehhez hasonló élményben, mióta az életében más dolgok kerültek a középpontba.

De nem számít, milyen jó érzés karjában tartania ezt a puha női testet, mert itt most csakis Leiláról van szó. Az ő tisztességéről, az ő biztonságáról és az ő jólétéről, fizikai és érzelmi téren egyaránt.

Zayn még jobban betolta kéretlen utasát a kocsijá belsejébe, aztán ő is becsúszott az ülésre, és becsukta maga után a limuzin ajtaját. Egy pillanatig attól tartott, a nő elvesztette az eszméletét, mert tökéletesen mozdulatlan volt.

Aztán egyszeriben kihúzta magát.

– Valamiért nehéz elhinnem magának, hogy csak az esőtől akar megvédeni – mondta, és hirtelen Zayn felé fordult. – El akar rabolni?

– Nem kellene ahhoz az is, hogy rá legyek szorulva a váltságdíjra? – kérdezett vissza Zayn, és ezzel láthatóan meglepte a szőkeséget. – Amint azt már talán sejti, én sem szenvedek hiányt ezüstkanalakból. Az elrablásához egyébként is tudnom kellett volna, hogy itt lesz ebben a sötét utcában.

- Az is emberrablás, ha akaratom ellenére fogva tart.
- Itt marad önként, ha leveszem magáról a kezem?
- Nem.

A lány összerezzen, amikor a limuzin lassan elindult, de egyébként semmit sem lehetett látni rajta.

– Nos, akkor ez valószínűleg mégiscsak emberrablás – hagyta helyben Zayn ridegen.
– Akkor viszont van egy kis gondunk. Pontosabban csak magának.
– Mi lenne az?
– Szörnyen hangosan tudok kiabálni.
– Ezt első szóra elhiszem. – Zayn felemelte a kezét, és megütögette az utasteret leválasztó sötétített üvegfalat. – Csakhogy semmire sem menne vele, mert ez a kocsij tökéletesen hangszigetelt és golyóálló.

- Golyóálló? – kérdezte a szőkeség zavarodottan.

– Ezt csak arra az esetre említem meg, ha netán megpróbálná beverni az oldalsó ablakot. Kár lenne meggyötörnie azt a csinos kis könyökét.

- A könyököm aligha érdekli magát, miközben erőszakot követ el rajtam.
- Arról szó sincs.
- Nincs? Maga minek nevezné, hogy akaratom ellenére elhurcol, ki tudja, hová?
- Én tudom.

Zaynnak sajnos halvány sejtelve sem volt, mennyit hallhatott ez az idegesítő nőszemély. Hogy

tudja-e, kicsoda ő, és hogy miről beszélt James Chatsfielddel. Amíg ezt ki nem deríti, addig semmit sem fog elárulni.

– Valóban tudja? Akkor árulja el! – szólította fel a szirén. – Még az is lehet, hogy tetszeni fog nekem az úti cél.

– Sajnálom, de nem tehetem.

– Na persze! – Semmi kétség, a kicsike dühös, gondolta Zayn. – Hogy őszinte legyek, halvány gőzöm sincs, mire jó ez az egész. Végül is egy senki vagyok... Nem is, éppen ellenkezőleg, *valaki* vagyok! Ugyanis egy tekintélyes lapnál dolgozom, és ha nem enged el most azonnal...

– Maga újságíró? – vágott közbe a sejk éles hangon.

Riadt hangja hallatán utasa azonnal taktikát váltott.

– Ó, igen, méghozzá sztárriporter! Tapasztalt és rettenthetetlen. Oknyomozó újságíró vagyok, tudja?

– Valójában mit keresett abban a sötét utcában?

Zaynnek ezt mindenképpen meg kellett tudnia. Ha ugyanis a nő igazat mond, sokkal veszélyesebb lehet rá, mint James Chatsfield egyik megunt cicababája. Már a gondolattól is rosszullét környékezte, hogy az a gazember az egész világ előtt megszégyenítheti Leilát. És az a tény, hogy a szennyest egy nő teregeti ki, mindenki szemében még rosszabb színben tüntetné fel az ő kishúga megtévedését. Egy hercegnőt eleve szigorúbban ítélnék meg.

Súlyos fenyegetéseket csakis radikális eszközökkel lehet elhárítani. Zayn ereiben zúgva száguldott ősei vére. Kivétel nélkül a sivatag bátor fiai voltak, számukra mindennél többet jelentett a becsületük és a családjuk. És ma már ő sem különbözik tőlük. Ha úgy kell lennie, elnémítja ezt az újságírónőt, egy időre legalábbis. Akkor is, ha ehhez Surhaadiba kell hurcolnia.

Utasa megérezhette rajta, hogy megváltozott a hangulata. Most nyilván további cselek és trükkök után kutat az agyában, hogy kiszabaduljon fonák helyzetéből. De bármivel hozakodik is elő, ő egyetlen szavát sem hiszi majd el.

– Nos, bevallom, azért szegődtem James nyomába, mert olyasmire bukkantam, ami érinti a családját.

– Jól sejtem, hogy olyasmiről van szó, amit Chatsfieldék nem feltétlenül akarnak nyilvánosságra hozni? – kérdezte a sejk alamuszin.

– Feltehetően nem örülnének neki. Maga azonban éppen olyan kevésbé tűnik James Chatsfield és a pereputtya rajongójának, mint én. Úgyhogy hozzám hasonlóan nem töltheti el tomboló örömmel, hogy a szállodás dinasztíának sikerült újrafényeznie a hírnevét.

– Pontosan mi a célja?

– Egy jókora botrány.

– Hát persze! Mi mást is akarhatna egy oknyomozó újságíró? – morogta Zayn gúnyosan, és annál is nyugtalanabb lett, mint amilyen már amúgy is volt. – És miből gondolja, hogy nem vagyok James Chatsfield rajongója?

– Már hogy lenne az, amikor a fickó elcsábította a húgát?

A sejk ereiben megfagyott a vér. Bármi is jön még, egyvalami egészen biztos. Ez a rafinált szőkeség, akit ő eddig teljességgel alábecsült, már most túl sokat tud. Egy tekintélyes újsággal a háta mögött időzített bombával ér fel, amelyet neki okvetlenül hatástalanítania kell.

– Nos, valóban nem rajongok Chatsfieldért – dűnnyögte szórakozottan, miközben az agya lázasan dolgozott. Aztán hirtelen előrehajolt, és megnyomott egy gombot. – Nem a szállodához megyünk, hanem egyenesen a repülőtérre – utasította a sofőrjét.